

ความพึงพอใจของครูที่มีต่อพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียน เครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

นิลวรรณ ศรีโสธร *
สาขาการบริหารการศึกษา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียน เครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอน โรงเรียนในเครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 220 คน ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 140 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปเครจซี่และมอร์แกน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบ (Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยเป็นแบบสอบถาม ที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.98 เก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 1-4 พฤษภาคม พ.ศ. 2560 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (stand deviation) การทดสอบที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ผลการวิจัยพบว่า

1.) ครูมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียน เครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

2.) ครูที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียน เครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันในด้านความรู้แห่งตนและด้านความคิดเชิงระบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียน เครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกันในด้านแบบแผนความคิดอ่าน ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการเรียนรู้เป็นทีม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.) ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียน เครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ

ความพึงพอใจของครู พฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้

บทนำ

ในสังคมยุคการเปลี่ยนแปลงจะมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องเทคโนโลยี ผลผลิตการบริหารและบุคคล สังคมเปลี่ยนจากการบริโภคข่าวสารมาเป็นสังคมที่ศึกษาข่าวสารและความรู้ โดยอาศัยปัจจัยที่สำคัญคือ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศส่งผลให้ความรู้ คือ พลังบุคคลที่มีความรู้จึงเป็นบุคคลที่มีความรู้ เป็นบุคคลที่มีคุณค่าขององค์การ ความรู้และความไม่รู้จะกลายเป็นปัจจัยสำคัญในการบ่งชี้ความสำเร็จในทุกๆด้านนอกจากนี้องค์การต่างๆก็ต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อปรับปรุงเปลี่ยนองค์การโดยหวังผลในการที่จะเพิ่มประสิทธิภาพที่จะเกิดขึ้นกับองค์การในทุกๆด้านดังนั้นองค์การต่างๆจำเป็นจะต้องปรับเปลี่ยนไปสู่การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ องค์การแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) เป็นการบริหารรูปแบบหนึ่งที่ใช้เป็นพื้นฐานในการก้าวไปสู่ความสำเร็จขององค์การได้ทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นองค์การภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือธุรกิจเอกชน ต่างก็สามารถประยุกต์ใช้ร่วมกันกับระบบการบริหารรูปแบบอื่นๆ ที่มีลักษณะเป็นองค์การให้เพียบพร้อมไปด้วยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และให้บรรลุผลสำเร็จในระบบการบริหารเชิงคุณภาพ ให้มีประสิทธิภาพทั้งองค์การสถานศึกษาองค์การต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นองค์การภาครัฐ รัฐวิสาหกิจหรือภาคธุรกิจเอกชน ต่างต้องเผชิญในการดำเนินงานทั้งในองค์การและการแข่งขันภายนอก องค์การอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกาภิวัตน์ที่ปรับเปลี่ยนเร็ว ระบบเศรษฐกิจ และสังคมไทยเปิดกว้าง เกิดการเคลื่อนไหวของวัฒนธรรมอย่างไร้พรมแดนเข้าสู่สังคมไทยโดยขาดความรอบรู้ที่จะเป็นภูมิคุ้มกันในการกลั่นกรองที่ดี ได้ส่งผลกระทบต่อคุณค่าความเชื่อพฤติกรรมการดำรงชีวิตและการปฏิสัมพันธ์ในสังคมไทยให้ปรับเปลี่ยนไปจากเดิม ขณะที่การพัฒนาศักยภาพคน แม้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับสูง แต่ยังคงมีปัญหาในเชิงคุณภาพการศึกษา เนื่องจากระบบการศึกษาในปัจจุบันเป็นระบบคิดแยกส่วนออกจากวิถีชีวิต โดยเอาตำราหรือวิชาเป็นตัวตั้ง ยังไม่ให้ความสำคัญต่อการศึกษาให้รู้จักชีวิตหรือรู้จักตนเอง ซึ่งจะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อมได้อย่างถูกต้องมีจริยธรรม (ประเวศ วะสี, 2547, หน้า 16 อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550)

จากปัญหาและสถานการณ์ต่างๆ ของประเทศไทย การศึกษาในฐานะเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ จึงจำเป็นต้องปรับให้ทันต่อสถานการณ์ รัฐจึงต้องดำเนินการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 การจัดการศึกษาของสถานศึกษาต่างพยายามสร้างคุณภาพ และประสิทธิภาพขององค์การโดยรวม ซึ่งต้องอาศัยบุคคล ทีมงานและทุกฝ่ายทั้งภายในและภายนอกองค์การ นำเอาองค์ความรู้ ทักษะและประสบการณ์มาปฏิบัติให้เกิดการถ่ายโอนความรู้ และมีการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ของกันและกัน (ดิศกุล เกษมสวัสดิ์, 2551, หน้า 3) ดังนั้นการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพเพื่อการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนและส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนนั้น ต้องเป็นกระบวนการที่มีการใช้แผนเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน โดยแผนนั้นเกิดจากการวางแผนแบบมีส่วนร่วม มีเป้าหมายชัดเจน สอดคล้องกับสภาพของ

โรงเรียนและที่สำคัญคือมุ่งเน้นคุณภาพของนักเรียน โดยขึ้นอยู่กับผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารต้องเป็นผู้นำในการบริหารจัดการปรับเปลี่ยนและพัฒนาองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้จึงจะสามารถนำพาองค์กรให้อยู่รอดโดยที่จะต้องมีการจัดการบริหารใน 5 ด้าน คือ ด้านความรอบรู้แห่งตน (Personal Mastery) ด้านแบบแผนความคิดอ่าน (Mental Model) ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision) ด้านการเรียนรู้เป็นทีม (Team Learning) ด้านความคิดเชิงระบบ (System Thinking) (Senge,1990 b, p.6)

กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร มีจำนวนโรงเรียน 5 โรงเรียนและมีปัญหาในการบริหารโรงเรียน ซึ่งปัญหามบางส่วนน่าจะเกิดจากการไม่ได้รับความร่วมมือจากบุคลากรผู้ปกครองและชุมชน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากขาดการวางแผนงานที่ดี บุคลากรได้รับการสนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนาค่อนข้างน้อย มอบหมายงานไม่ชัดเจน ขาดการนิเทศติดตามประเมินผลอย่างจริงจัง และขาดการกระจายอำนาจทางการบริหารงานอย่างทั่วถึง (สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร,2553)

จากสภาพดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องพฤติกรรมกรรมการบริหารองค์กรแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการเสริมสร้างพฤติกรรมกรรมการบริหารองค์กรแห่งการเรียนรู้และพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารองค์กรแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียน เครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารองค์กรแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียน เครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศและประสบการณ์ทางการสอน

ขอบเขตการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ มี 2 กลุ่ม ประกอบด้วย
 - 1.1 เพศ ประกอบด้วย เพศชาย และเพศหญิง
 - 1.2 ประสบการณ์การปฏิบัติงาน ประกอบด้วย
 - ต่ำกว่า 5 ปี
 - 5-10 ปี
 - 10 ปีขึ้นไป

2. ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจของครูที่มีต่อพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน
เครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่
ด้านความรอบรู้แห่งตน ด้านแบบแผนความคิดอ่าน ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม ด้านการเรียนรู้เป็นทีม
และด้านความคิดเชิงระบบ

ผลการวิจัย

1. ครูมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียน
เครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ใน
ระดับมาก

2. ครูที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหาร
โรงเรียน เครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันในด้านความรอบ
รู้แห่งตนและด้านความคิดเชิงระบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความพึงพอใจต่อพฤติ
กรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียน เครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบาง
กะปิ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกันในด้านแบบแผนความคิดอ่าน ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม และด้านการ
เรียนรู้เป็นทีม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมบริหาร
องค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหาร โรงเรียน เครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ
กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยความพึงพอใจของครูต่อพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหาร
โรงเรียน เครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร อภิปรายผล ดังนี้

1. ความพึงพอใจของครูต่อพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหาร โรงเรียน
เครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร มีความพึงพอใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ
มาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สำนักงานเขตบางกะปิ ได้สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรกระบวนการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้บริหารโรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ
กรุงเทพมหานคร ได้วิเคราะห์แสดงความคิดเห็นกับครูในโรงเรียน เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะนำไปสู่
การปฏิบัติเพื่อสร้างสรรค์ และพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยใช้แผนงานหรือโครงการเป็น
เครื่องมือในการพัฒนาควบคุมติดตามและประเมินผล ผู้บริหารกับครูภายในโรงเรียนร่วมกันกำหนด
ทิศทางในอนาคตของโรงเรียนโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร และยังสร้างบรรยากาศให้ทุกคนได้มี

โอกาสแลกเปลี่ยนวิสัยทัศน์ส่วนบุคคลซึ่งกันและกัน (สำนักงานเขตบางกะปิ, 2555) ส่งผลให้ความพึงพอใจของครูต่อพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหาร โรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทิพย์วรรณ รอดคุ้ม (2548) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 พบว่า พฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของธัญญาพร ไชยปัญญา (2551) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอโคกสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 พบว่า พฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอโคกสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผู้วิจัยอภิปรายผล ดังนี้

1.1 ด้านความรอบรู้แห่งตน พบว่า พฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากสำนักงานเขตบางกะปิ ได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนผู้บริหารโรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนที่ 22 ให้มีการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพโดยมีการจัดกิจกรรมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูแกนนำกับครู นักเรียน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษา รวมถึงส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรในสถานศึกษาได้มีโอกาสก้าวหน้าในวิชาชีพของตน ครูสามารถที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ และเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องประกอบกับครูในโรงเรียนมีความสนใจและแสวงหาโอกาสให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมทางการศึกษา และผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนที่ 22 ส่งเสริมให้บุคลากรได้รู้และตื่นตัวกับสถานการณ์ต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา (สำนักงานเขตบางกะปิ, 2555) ส่งผลให้พฤติกรรม การบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ด้านความรอบรู้แห่งตนอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ อวรัญญู (2549) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหาร อำเภอขลุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2 พบว่า พฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารอำเภอขลุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2 ด้านความรอบรู้แห่งตนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทพร เตศิริ (2554) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอเกาะจันทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชลบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอเกาะจันทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชลบุรี เขต 2 ด้านความรอบรู้แห่งตน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านแบบแผนความคิดอ่าน พบว่า พฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้

เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนที่ 22 ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา เพื่อให้ครูในโรงเรียนได้รู้จักเปลี่ยนกระบวนทัศน์ แนวคิดแนวปฏิบัติให้ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ ตลอดจนผู้บริหาร โรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนที่ 22 ส่งเสริมให้บุคลากรริเริ่ม สร้างสรรค์งานใหม่ ๆ มาปฏิบัติในสถานศึกษาอยู่ตลอดเวลา (โรงเรียนวัดเทพศิลา (สิงห์ประสิทธิ์วิทยา) สำนักงานเขตบางกะปิ สังกัดกรุงเทพมหานคร, 2557) ส่งผลให้พฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ด้านแบบแผนความคิดอ่านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของธัญญาพร ไชยปัญญา (2551) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอโคกสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 พบว่า พฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอโคกสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 ด้านแบบแผนความคิดอ่าน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของทิพย์วรรณ รอดคุ้ม (2548) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 พบว่า พฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 ด้านแบบแผนความคิดอ่านโดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม พบว่า พฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้เนื่องจากสำนักงานเขตบางกะปิ ได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้บริหารโรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนที่ 22 ได้พัฒนาการศึกษาโดยใช้ชุมชนมีส่วนร่วมเป็นแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นสถานศึกษาจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และส่งเสริมนักเรียนได้รับการฝึกทักษะวิชาชีพตามความต้องการของตนเองและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น โดยให้ครูในโรงเรียนกำหนดทิศทางในอนาคตของโรงเรียนโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรตลอดจนได้ร่วมกันวางแผนปฏิบัติการให้ทุกคนร่วมกันสานวิสัยทัศน์ให้เป็นจริง และสร้างบรรยากาศให้ทุกคนได้แลกเปลี่ยนวิสัยทัศน์ส่วนบุคคลซึ่งกันและกันในเรื่องที่ต้องการทำและเป็นไปได้ (สำนักงานเขตบางกะปิ, 2555) ส่งผลให้พฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของนันทพร เตศิริ (2554) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอเกาะจันทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอเกาะจันทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชลบุรี เขต 2 ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมโดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ อวรัญ (2549) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหาร อำเภอขลุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2 พบว่า พฤติกรรมการบริหาร

องค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารอำเภอขลุ้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2 ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการเรียนรู้เป็นทีม พบว่า พฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานครโดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่ 22 ได้ส่งเสริมให้บุคลากรเข้าร่วมเรียนรู้เป็นทีมในด้านการศึกษา โดยจัดให้มีการประชุมสัมมนาการศึกษาดูงาน และเผยแพร่ผลงานของสถานศึกษา จัดให้มีการพบปะ พูดคุย แลกเปลี่ยนความรู้ทางด้านวิชาการภายในสถานศึกษาและภายในเครือข่ายโรงเรียนที่ 22 ซึ่งทำให้บุคลากรในสถานศึกษามีทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนวัดเทพธิดา

(สิงห์ประสิทธิ์วิทยา) สำนักงานเขตบางกะปิ สังกัดกรุงเทพมหานคร, 2557) ส่งผลให้พฤติกรรม การบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ด้านการเรียนรู้เป็นทีมอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนีย์ อวัญ (2549) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหาร อำเภอขลุ้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2 พบว่า พฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารอำเภอขลุ้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2 ด้านการเรียนรู้เป็นทีมโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของธัญญาพร ไชยปัญญา(2551) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอโคกสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 พบว่า พฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอโคกสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 ด้านการเรียนรู้เป็นทีมโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านความคิดเชิงระบบ พบว่า พฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานครโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนในเครือข่ายโรงเรียนที่ 22 ได้วิเคราะห์และให้ความเห็นเกี่ยวกับครูในโรงเรียนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงและนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อสร้างสรรค์ และพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยใช้แผนงานหรือโครงการเป็นเครื่องมือในการพัฒนา ควบคุมติดตามและประเมินผล ตลอดจนผู้บริหารโรงเรียนในเครือข่ายโรงเรียนที่ 22 ได้กำหนดกระบวนการพัฒนางานในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง (โรงเรียนวัดเทพธิดา (สิงห์ประสิทธิ์วิทยา), 2557) ส่งผลให้พฤติกรรม การบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ด้านความคิดเชิงระบบอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของทิพย์วรรณ รอดคุ้ม (2548) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการ บริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 พบว่า พฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 ด้านความคิดเชิงระบบโดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของนนทพร เตศิริ (2554) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอเกาะจันทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ชลบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอกะจันทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชลบุรี เขต 2 ด้านความคิดเชิงระบบโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ครูที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหาร โดยรวมพบว่ามีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจสืบเนื่องมาจากธรรมชาติของเพศที่มีความแตกต่างกัน ผู้หญิงมักจะมองเรื่องต่าง ๆ ละเอียดย่อยมากกว่าเพศชาย จึงทำให้เพศหญิงมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหาร ในโรงเรียนมากกว่าเพศชาย พันธ์ หันนาคินทร์(2530 : 81) มีแนวคิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นผลสืบเนื่องมาจากปัจจัยหรือองค์ประกอบต่างๆในการปฏิบัติงาน เช่น ลักษณะงาน สภาพแวดล้อมในการทำงาน ผลประโยชน์ตอบแทน เพื่อนร่วมงาน ถ้าองค์ประกอบเหล่านี้สามารถตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคลได้อย่างเหมาะสมก็จะมีผลทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน และความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคลนั้นมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาตามสถานการณ์หรือตามเวลาขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละบุคคลและปัจจัยอันจะมีผลต่อความรู้สึกทางจิตใจ ได้แก่ แรงจูงใจ ความสนใจ สภาพของแต่ละบุคคล เช่น อายุ เพศ ผู้บริหาร เพื่อนร่วมงาน สิ่งเหล่านี้มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรในสถานศึกษาทั้งสิ้นซึ่งสอดคล้องกับกันยา สุวรรณแสง (2535, หน้า 73-77) ได้กล่าวว่าเพศจะมีความแตกต่างกันหลายประการ เช่นความ แตกต่างกันทางด้านร่างกาย ความแตกต่างกันทางด้านสังคม ความแตกต่างกันทางด้านอารมณ์ ความแตกต่างทางสติปัญญาหรือสมอง ความแตกต่างกันในความถนัดตามธรรมชาติ และความแตกต่างกันทางบุคลิกภาพ และยังสอดคล้องกับอาทิตย์ ชลพันธ์ (2554) ได้ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษา โรงเรียนเทศบาล 1 ศรีกิตติวรรณนุสรณ์ ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 1 ศรีกิตติวรรณนุสรณ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ปกครองเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษามากกว่า ผู้ปกครองเพศชาย สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหาร โรงเรียนเครือข่าย โรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การทำงานโดยรวมและรายด้าน มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากครูในโรงเรียน เครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร กำลังตื่นตัวและให้ความสนใจกับการจัดการศึกษาเพื่อสอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ตอบสนองความต้องการของบุคคล สังคม ผู้เรียนให้มีศักยภาพในการแข่งขันที่สูงในปัจจุบัน เหตุนี้เองจึงทำให้ครูที่มีประสบการณ์การทำงานทุกช่วงวัย ต่างก็หันมาให้ความสนใจสิ่งที่เป็นประโยชน์กับตัวเองในทุกๆเรื่องที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่มีผลกระทบในด้านงานหรือด้านส่วนตัว เพื่อประโยชน์ที่จะนำมาสู่การพัฒนาตนเองและพัฒนาองค์กรต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับนันพร เตศิริ (2554) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่ง

การเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอเกาะจันทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ผลวิจัยพบว่าครูมีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอเกาะจันทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ไม่แตกต่างกันและสอดคล้องกับ เทอดชัย ไสยลักษณ์ (2555) ได้ศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านความรู้แห่งตน ข้อที่ครูมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารมาก แต่เป็นอันดับสุดท้ายคือ วินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นในการบริหารอย่างถูกต้อง ผู้บริหารควรฝึกฝนวิธีการแก้ไขจากรายงานวิจัยทางการศึกษา จากทฤษฎีการบริหาร และได้รับการพัฒนาจากต้นสังกัด

2. ด้านแบบแผนความคิดอ่าน ข้อที่ครูมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารมาก แต่เป็นอันดับสุดท้ายคือ ตรวจสอบดูแลและปรับปรุงโครงสร้างองค์กรเพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นคล่องตัว ผู้บริหารต้องฝึกฝนความคิดอ่าน พัฒนาตนเองให้รอบรู้เกี่ยวกับโครงสร้างขององค์กรอย่างแท้จริง

3. ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม ข้อที่ครูมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารมาก แต่เป็นอันดับสุดท้ายคือสร้างบรรยากาศให้ทุกคนได้แลกเปลี่ยนวิสัยทัศน์ส่วนบุคคลซึ่งกันและกันในสิ่งที่ต้องการทำและเป็นไปได้ดังนั้นผู้บริหารต้องเปิดโอกาสให้บุคลากรได้แสดงความคิดเห็นและแนวคิดอิสระความต้องการเกี่ยวกับการวางแผน กำหนดกลยุทธ์ และพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

4. ด้านการเรียนรู้เป็นทีม ข้อที่ครูมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารมาก แต่เป็นอันดับสุดท้ายคือ มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศและมีการร่วมตัดสินใจเสมอ ผู้บริหารควรจัดให้มีการพบปะแลกเปลี่ยนความรู้กันมากขึ้น เช่นในวันประชุม อบรม หรือโอกาสอื่นๆ

5. ด้านความคิดเชิงระบบ ข้อที่ครูมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารมาก แต่เป็นอันดับสุดท้ายคือผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ อย่างเป็นระบบ ผู้บริหารควรให้ความสำคัญอย่างจริงจังในเรื่องนี้ โดยจัดการอบรมทางวิชาการให้กับครูบ่อยๆ จนเกิดความชำนาญ เป็นการพัฒนาด้านการฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์ อย่างเป็นระบบ เช่น การอบรมเรื่องการออกข้อสอบ การวิเคราะห์ข้อสอบ

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหรือผู้ปกครองต่อพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียน เครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลการศึกษาวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและชุมชน
2. ศึกษาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียน เครือข่ายโรงเรียนที่ 22 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลการศึกษาวิจัยไปใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมผู้บริหารในการบริหารองค์การต่อไปให้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กันยา สุวรรณแสง. (2542). *จิตวิทยาทั่วไป* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: อักษรพิทยา
- โหมยิต เตชะจิต. (2549). สภาพองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
- โหมยิต อัมมม. (2552). พฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนกลุ่มวิชาการที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ดิศกุล เกษมสวัสดิ์. (2551). การพัฒนาตัวบ่งชี้ร่วมความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด. ดุษฎีนิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทัศนีย์ อวัญ. (2549). พฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอขลุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษจันทบุรี เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. (2547). ทฤษฎีองค์การสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: แชนโพร พรินติ้ง.
- ทิพย์วรรณ รอดคุ้ม. (2548). พฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสระแก้ว เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธเนศ ขำเกิด. (2541). องค์การแห่งการเรียนรู้. วารสารวิชาการ, 1(9).
- ธัญญาพร ไชยปัญญา. (2551). พฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอโคกสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสระแก้ว เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นันทพร เตศิริ. (2554). พฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเกาะจันทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษประถมศึกษา ชลบุรี เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว. (2535). การอ้างอิงประชากรเพื่อใช้เครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่ากับกลุ่มตัวอย่าง. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 3(1), 23-24.
- ประเวศ วะสี. (2547). ปฏิรูปการศึกษา ในทัศนะของ ศ.น.พ. ประเวศ วะสี. กรุงเทพฯ: โพร พรินติ้ง.

- บุรี บูรณโกศล. (2544). พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัด เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รุ่ง แก้วแดง. (2543). การปฏิวัติการศึกษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: มติชน
- เรืองกิตต์ สุทธิวิรัตน์. (2552). พฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียน
ประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1.
งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- โรงเรียนวัดเทพลีลา (สิงห์ประสิทธิ์วิทยา). (2557). แผนกลยุทธ์การพัฒนาสถานศึกษา โรงเรียน
วัดเทพลีลา (สิงห์ประสิทธิ์วิทยา) ปี พ.ศ. 2555-2557. กรุงเทพฯ: สำนักงานเขตบางกะปิ
กรุงเทพมหานคร.
- วันเพ็ญ เจริญแพทย์. (2545). การศึกษาพฤติกรรมองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง.
งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วารินทร์ เสมาล้อม. (2551). สภาพการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ของโรงเรียนประถมศึกษา
อำเภอวัฒนานคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิโรจน์ สารรัตนะ และอัญชลี สารรัตนะ. (2545). ปัจจัยทางการบริหารกับความเป็นองค์การ
แห่งการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: อักษราพัฒนา.
- วิสูตร หลีกเพ็ชร. (2544). ความต้องการในการพัฒนาของข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาเมืองสมุทรปราการ. งานนิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิริพร จินดาพงษ์. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของ
ผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาระยอง เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สนั่น มณีสงห์. (2547). คุณภาพการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
สระแก้ว เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สนานจิตร์ สุคนธ์ทรัพย์. (2545). การบริหารจัดการที่ดี. ใน เอกสารประกอบการศึกษาด้วย
ตนเอง หลักสูตรผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษาตามหลักเกณฑ์

และวิธีการพัฒนาข้าราชการครู เพื่อเข้าสู่ตำแหน่งสายงานบริหารในสถานศึกษา
(หน้า 68-75). กรุงเทพฯ: องค์การรับสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

สุรพงษ์ เอื้อศิริพรฤทธิ์. (2547). การพัฒนาตัวบ่งชี้ร่วมความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภาคใต้. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.

สำนักงานเขตหนองจอก. (2553). แผนพัฒนาการศึกษาสำนักงานเขตหนองจอก สังกัด
กรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 4 ปี 2550-2554. กรุงเทพฯ: เทียมฟ้าการพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติฉบับที่ 10. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา
ของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

เสาวนิตย์ ชัยมุกลิก. (2549). การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเพื่อป้องกันคุณภาพการศึกษา.
กรุงเทพฯ: บั๊กพอยด์.

สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร. (2553). คู่มือการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร.

อาทิตย์ ชลพันธ์. (2554). ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาโรงเรียนเทศบาล 1
ศรีกิตติวรรณนุสรณ์. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะ
ศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.